

Вереника.

Казуватъ че когато веднъжъ Птолемей, Египетскій царь сѣдялъ та играялъ на костки (зарове) единъ отъ слугитѣ, стоялъ правъ та прочиталъ имената на осъденитѣ за смърть, като споменувалъ въ сѫщото време и прѣстажленіята имъ, тѣй що царятъ като ги слуша, да даде по-слѣдното си рѣшеніе за смърть или за прошкѣ. Но съпругата му Вереника дръпнала книгѣтѣ отъ ръцѣтѣ на слугѣтѣ и неоставила да ся прочете всичкѣтѣ, но казала: „Трѣба нѣкой да биде на тихъ умъ и спокойнъ та да рѣшава за животътъ на човѣка, а не когато е замаянъ въ игрѣ, защото паданіето на костките и на главытѣ не е все едно.“ Тогазъ Птолемей въблагодаренъ твърдѣ много отъ тѣзи бѣлѣжки позахваля на Вереника, и никога вече не слушаше сѫдбѣ и не рѣшаваше, когато играяше на костки.

Алфонсъ 5-й

Арагонскій царь Алфонсъ 5-й, въ єдинъ силни бурж на морето едва мо-